

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยบัตรประจำตัวบุคลากรมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๔๗

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสอดคล้องกับ ข้อ ๑๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยบัตรประจำตัวบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ที่มีนาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ออกให้ก่อนระเบียบนี้ให้บังคับ

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"บุคลากร" หมายความว่า อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างที่เป็นบรรพชิต และคุณหัสดี

"บัตร" หมายความว่า บัตรประจำตัวบุคลากรมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

"ผู้ถือบัตร" หมายความว่า ผู้มีเชื่อเป็นเจ้าของบัตร

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิ์และใช้บัตร ได้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัย

บัตร มี ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) บัตรประจำตัวอาจารย์

(๒) บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่

(๓) บัตรประจำตัวลูกจ้าง

ข้อ ๖ ให้อธิการดีเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ บัตรประจำตัวตามข้อ ๕ ให้ใช้ได้ ห้าปี นับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๘ ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย ยื่นคำขอเม็บตราตามแบบที่กำหนดให้ท้ายระเบียน
นี้ พร้อมกับแบบรูปถ่ายสามรูปปืนต่อผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล เพื่อเสนอ
อธิการบดีลงนาม

ให้ใช้รูปถ่ายสีหรือขาวดำไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอเม็บตรา ขนาด ๒.๕x๓
เซนติเมตร ครึ่งตัว รูปถ่ายบราวน์ชนิดน้ำด娘ไม่สวมแวงค์ ห่มจีวรเป็นบริมนайл รูปถ่าย
คุณภาพดีมาก ไม่สวมแวงค์ แต่งชุดเครื่องแบบของมหาวิทยาลัย ชุดสากล
หรือชุดไทยพราหมาทาน

ข้อ ๙ บัตรต้องมีรายการต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ฉายาหรือชื่อสกุล รูปถ่าย หมูโลหิต และหมายเลขประจำตัวผู้ถือ
บัตร และชื่อตำแหน่ง วันออกบัตร และวันหมดอายุบัตร

(๒) ตราประจำมหาวิทยาลัย ลายมือชื่อผู้ออกบัตร ลายมือชื่อผู้ถือบัตร
บัตรอาจารย์ และบัตรเจ้าหน้าที่สีขาว บัตรลูกจ้างสีเข้มฟูอ่อน ขนาดและ
ลักษณะของบัตรให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียนนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ถือบัตร เปลี่ยนชื่อตัว หรือชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล ผู้ถือ
บัตรต้องขอเปลี่ยนบัตรภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อตัว หรือชื่อ
สกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุลแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ ในกรณีผู้ถือบัตร ได้รับแต่งตั้ง เลื่อนสมณศักดิ์ เลื่อนยศ เลื่อนชั้น ย้าย
สังกัด หรือให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ให้ผู้ถือบัตรขอบัตรตามสมณศักดิ์หรือตามยศ ชั้น หรือ
ตำแหน่งใหม่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับการเปลี่ยนแปลงนั้น

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับบัตรใหม่แล้ว ต้องส่งมอบบัตรเดิมให้แก่ผู้มีหน้าที่ออกบัตรกันที่ หรือ
ถ้าบุคลากรผู้ได้รับบัตรใหม่แล้ว เดิมให้ออกตามน้ำหน้าที่ออกบัตรกันที่ หรือ
คืนให้แก่ผู้ออกบัตรกันที่นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งให้ออก

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับบัตรประจำตัวบุคลากรมหาวิทยาลัยที่แสดงว่า เป็นบุคลากร
ของมหาวิทยาลัยโดยมิชอบเพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่าตนเป็นบุคลากร เช่นว่านั้น ให้ดำเนินการตาม
กฎหมายความไม่สงบเรียบร้อย พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

ประสม มนตรี

(พระสมมระธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๒

เพื่ออนุวัตให้เป็นไปตามความในข้อ ๑๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงเห็นสมควรออกระเบียนมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อเป็นสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สมกับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงทรงพระบรมราชโองการ准许 ให้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียนนี้เรียกว่า “ระเบียนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียนนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยกองทุนสวัสดิการบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๔ ในระเบียนนี้

“บุคลากร” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้มหาวิทยาลัยจัดตั้งกองทุน ประกอบด้วย

- (๑) ผู้สนับสนุนบุคลากรมหาวิทยาลัย
- (๒) ผู้สนับสนุนมหาวิทยาลัย

(๓) ผู้ที่มีสิทธิให้และตอบกลับนิติบัญชีของทรัพย์สินของกองทุน

ข้อ ๖ ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยส่งเงินสะสมเป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสามของเงินเดือน โดยให้มหาวิทยาลัยหักและรวบรวมเงินสะสมจากเงินเดือนของบุคลากรทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินเดือนและนำฝากเข้าบัญชีในวันนั้นหรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

ข้อ ๗ ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินสมทบเป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละเก้าของเงินเดือนบุคลากรที่ส่งเงินสะสมในข้อ ๖

ข้อ ๘ ให้ตั้งคณะกรรมการอุปนายกองทุนและดำเนินการ ให้เป็นตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการดำเนินการของกองทุนที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกภาพและการรับสมาชิก เงินสะสมและเงินสมทบ คณะกรรมการกองทุน การบริหารกองทุน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการของกองทุน การประชุม คณะกรรมการกองทุน การคำนวนผลประโยชน์ การจ่ายเงินกองทุน การโอนและการรับโอนสมาชิกและเงินกองทุน การตีความและการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับกองทุน การเลิกกองทุนและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น สามารถนำเงินกองทุนนี้ แต่การเลิกดังกล่าวต้องไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิประโยชน์ที่บุคลากรผู้เข้าร่วมกองทุนจะพึงได้รับตามระเบียบนี้ก่อนวันเลิก

ข้อ ๑๐ ให้อธิการดีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

นายสุวัฒน์ ชัยวัฒน์

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการได้รับเงินประจำตำแหน่งในมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๔๒

เพื่ออนุวัตให้เป็นไปตามความในข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงเห็นสมควรออกระเบียบมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการได้รับเงินประจำตำแหน่งในมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นเงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง และเงินตอบแทนบุคลากรของมหาวิทยาลัย。

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สมกัดมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการได้รับเงินประจำตำแหน่งในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยค่าสมนาคุณประจำตำแหน่งผู้บრิหารมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ตำแหน่งคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งประจำวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ข้อ ๖ ตำแหน่งบริหารวิชาการในมหาวิทยาลัยที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (๑) อธิการบดี

(๒) รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก
ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการวิทยาลัย

(๓) ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวย
การสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าภาควิชา

(๔) หัวหน้าสาขาวิชา

(๕) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า (๒) (๓) หรือ (๔)
ที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไปที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภท
ผู้บริหารทั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป มีฐานะและมีหน้าที่ในการบริหาร
งาน ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี และผู้อำนวยการสำนักงาน
วิทยาเขต

(๒) ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสำนักงาน เลขานุการ
สำนักงานคณบดี และผู้อำนวยการโรงเรียน

(๓) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า (๑) หรือ (๒)
ที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ
(วช.) ได้แก่ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป ซึ่งดำรงตำแหน่งลักษณะงานวิชาชีพที่ต้อง^๑
ปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่น^๒
ปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานทางเทคโนโลยีที่มีลักษณะในเชิงวิจัยและพัฒนา อีกทั้งเป็น^๓
งานที่ขาดแคลนกำลังบุคลากรในมหาวิทยาลัย ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพ
เฉพาะวิทยาการคอมพิวเตอร์

ข้อ ๙ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ
(ชช.) ได้แก่ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป ที่ต้องปฏิบัติงานที่เป็นงานหลักของหน่วยงาน
โดยอาศัยพื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝนทฤษฎีหรืออนลักษาร้อนเกี่ยวกับงาน
และเป็นงานเชิงพัฒนาระบบที่มารถฐานของงานอนุรักษ์ตามภารกิจ หรืองานที่ต้องปฏิบัติ
โดยมีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์เป็นอย่างสูงเช่นเดียวกัน อันเป็นที่ยอมรับใน
วงการนั้น ๆ และต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ดังต่อไปนี้

- (๑) ด้านวิชาการศึกษา
- (๒) ด้านตรวจสอบบัญชี
- (๓) ด้านนิติการ
- (๔) ด้านวิเคราะห์งบประมาณ
- (๕) ด้านวิเคราะห์งานบุคคล
- (๖) ด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน
- (๗) ด้านวิจัยสังคมศาสตร์
- (๘) ด้านวิชาการตรวจสอบบัญชี
- (๙) ด้านวิชาการบัญชี
- (๑๐) ด้านการฝึกอบรม
- (๑๑) ด้านซ่างศึกษา
- (๑๒) ด้านวิชาการศึกษา
- (๑๓) ด้านวิชาการสถิติ
- (๑๔) ด้านยักษรศาสตร์
- (๑๕) ด้านโบราณคดี

ข้อ ๑๐ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งประจำเดือนเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.) หรือชำนาญการ (ช.) ได้แก่ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป ที่ต้องปฏิบัติงานที่เป็นหลักของหน่วยงาน หรืองานที่ต้องการความชำนาญการเฉพาะด้าน โดยอาศัยพื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝนทฤษฎีหรือหลักวิชาอันเกี่ยวข้องกับงาน และเป็นงานเชิงพัฒนาระบบที่มាដารฐานของงาน งานอนุรักษ์ตามภารกิจ หรืองานที่ต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์เป็นอย่างสูงเฉพาะด้าน จันเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการ หรือวงการด้านนั้น ๆ และต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือชำนาญการเฉพาะด้าน ดังต่อไปนี้

- (๑) ด้านวิชาการศึกษา
- (๒) ด้านกิจกรรมนิสิต
- (๓) ด้านนิติการ
- (๔) ด้านบรรณาธิการ
- (๕) ด้านบริหารงานบุคคล

๓๙

- (๖) ด้านบริหารทั่วไป
- (๗) ด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน
- (๘) ด้านอิจฉัย
- (๙) ด้านวิเทศสัมพันธ์
- (๑๐) ด้านสารสนเทศ
- (๑๑) ด้านวิชาการบัญชี
- (๑๒) ด้านจิตวิทยา
- (๑๓) ด้านวิชาการศึกษา
- (๑๔) ด้านวิชาการสติ๊ดิ
- (๑๕) ด้านวิทยาศาสตร์

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ตำแหน่งใดหรือระดับใดและปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งดังกล่าว ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราสำหรับตำแหน่งในประเภทนั้น ๆ ตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยท้ายระเบียนนี้

ในกรณีที่มหาวิทยาลัย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแต่งตั้งผู้ที่อยู่ในตำแหน่งต่ำกว่าระดับ ๘ เป็นผู้บริหารทั่วไป ในข้อ ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้ผู้บริหารดังกล่าวได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราที่กึ่งหนึ่ง สำหรับตำแหน่งในประเภทนี้

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้รักษาการแทนหรือให้รักษาการในตำแหน่งในข้อ ๖ หรือ ข้อ ๗ ในกรณีที่เป็นตำแหน่งว่าง ในตำแหน่งใดและปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งดังกล่าว ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยท้ายระเบียนนี้ ในอัตราที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้นแต่ละวันที่เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งให้รักษาการแทน หรือให้รักษาการในตำแหน่งแล้วแต่กรณีเป็นต้นไป จนถึงวันพ้นจากหน้าที่ดังกล่าว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งเดือน

ข้อ ๑๓ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารวิชาการของมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้รับเงินเดือนประจำ จากหมวดเงินเดือนของมหาวิทยาลัย ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเป็นสองเท่าของอัตราสำหรับตำแหน่งนั้น

ข้อ ๑๔ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีศักยภาพได้รับเงินประจำตำแหน่งและได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งนั้นก่อนหนึ่งตำแหน่ง ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับ

๗๗

ตัวแทนที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งสูงสุดเพียงตัวแทน一人เดียว

ข้อ ๑๕ ในระเบียบเริ่มแรกนี้ ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามที่เคยได้รับอยู่เดิมหรือตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวิทยาลัย

๓๙

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. ประเภทวิชาการ

ลำดับที่	ตำแหน่ง	อัตรา(บาท/เดือน)
๑	ศาสตราจารย์ ระดับ ๑๑	๑๕,๖๐๐.๐๐
๒	ศาสตราจารย์ ระดับ ๙ - ๑๐	๑๓,๐๐๐.๐๐
๓	รองศาสตราจารย์ ระดับ ๘	๗,๗๐๐.๐๐
๔	รองศาสตราจารย์ ระดับ ๗ - ๘	๕,๖๐๐.๐๐
๕	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๘	๕,๖๐๐.๐๐
๖	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๖ - ๗	๓,๕๐๐.๐๐

๒. ประเภทบริหารวิชาการ

ลำดับที่	ตำแหน่ง	อัตรา(บาท/เดือน)
๑	อธิการบดี	๑๕,๐๐๐.๐๐
๒	รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการ สำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย	๑๐,๐๐๐.๐๐
๓	ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้ อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการ วิทยาลัย หัวหน้าภาควิชา	๕,๖๐๐.๐๐
๔	หัวหน้าสาขาวิชา	๒,๐๐๐.๐๐
๕	ตำแหน่งผู้บริหารวิชาการที่เรียกชื่ออื่นๆฐานะเทียบ เท่าตำแหน่งตาม ๒ หรือ ๓ หรือ ๔ ที่ กบม. กำหนด โดย ความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย	

หมายเหตุ:

- ผู้บริหารที่ไม่ได้เป็นบุคลากรประจำ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเป็น
สองเท่าของอัตราสำหรับตำแหน่งนั้น
- ในกรณีเป็นผู้ที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งประจำที่ในมหาวิทยาลัยอยู่ด้วย ให้
ได้รับเงินประจำตำแหน่งสูงสุดเพียงตำแหน่งเดียว

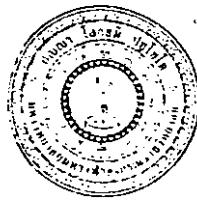
๗๔

๓. ประเภทบริหารทั่วไป

ลำดับที่	ตำแหน่ง	อัตรา(บาท/เดือน)
๑	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต	๑๐,๐๐๙.๐๐
๒	ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสำนักงาน เลขานุการ สำนักงานคณบดี ผู้อำนวยการโรงเรียน	๕,๖๐๐.๐๐
๓	ตำแหน่งบริหารทั่วไปที่เรียกชื่ออ่ายอิงอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ตำแหน่ง ตาม ๑ หรือ ๒ ที่ กบม. กำหนดโดยความเห็น ชอบของสภามหาวิทยาลัย	

๔. ประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ชำนาญการ (ช.) หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.)

ลำดับที่	ตำแหน่ง	อัตรา(บาท/เดือน)
๑	วช. ๑๐, ช.๑๐, ชช.๑๐	๑๓,๐๐๐.๐๐
๒	วช.๙, ช.๙, ชช.๙	๙,๙๐๐.๐๐
๓	วช. ๘	๕,๖๐๐.๐๐
๔	วช. ๗	๓,๕๐๐.๐๐
๕	ตำแหน่งที่เรียกชื่ออ่ายอิงอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าตำแหน่ง ตาม ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือ ๔ ที่ กบม. กำหนดโดยความ เห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย	

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

พ.ศ. ๒๕๔๔

เพื่อนำสืบให้เป็นไปตามความในข้อ ๑๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงสมควรออกระเบียบว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมahaจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมahaจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงทรงพระ恩准ฯ ให้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมahaจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“บุคลากร” หมายความว่า คณาจารย์ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลของทางราชการและสถานพยาบาลของเอกชน

“สถานพยาบาลของทางราชการ” หมายความว่า สถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลทางราชการและให้หมายความรวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลของกรุงเทพมหานคร รัฐวิสาหกิจ สถาบันชาดไทย คุรุสภา สมาคมปริบัณฑุรค กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ องค์การส่งเสริมสุภาพนิเวศน์ สถาบันพยาบาลอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด

"สถานพยาบาลเอกชน" หมายความว่า สถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลของเอกชนที่รับผู้ป่วยให้ค้างคืนเกินยี่สิบห้าเดือน ซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดตั้งหรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

"แพทย์ประจำสถานพยาบาล" หมายความว่า แพทย์ประจำสถานพยาบาลที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นสถานพยาบาลของมหาวิทยาลัย

"บุคลในครอบครัวของบุคลากร" หมายความว่า

- (๑) บิดา มารดา
- (๒) คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย
- (๓) บุตรที่ชอบด้วยกฎหมายโดยกำเนิดของบุคลากร จำนวนไม่เกิน๓ คน ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือบรรลุนิติภาวะแต่กำลังศึกษาอยู่ในระดับไม่เกิน ปธญญาตรี และมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี
- (๔) บิดา มารดา คู่สมรสและบุตรตาม (๑) (๒) และ (๓) ต้องมีหลักฐานปรากฏในทะเบียนประจำตัวของบุคลากรซึ่งเก็บไว้ที่มหาวิทยาลัย และต้องมีบัตรประจำตัวซึ่งออกให้โดยมหาวิทยาลัย

"ค่ารักษาพยาบาล" หมายความว่า เงินที่สถานพยาบาลเรียกเก็บในการให้การรักษาพยาบาล ซึ่งได้แก่

- (๑) ค่าห้องและค่าอาหารขณะเข้ารับการรักษาพยาบาล
- (๒) ค่าบำบัดโรค
- (๓) ค่ารักษาทางศัลยกรรม
- (๔) ค่าวัสดุเทียมและอุปกรณ์บำบัดรักษาโรค
- (๕) ค่าจ้างพยาบาลพิเศษเช่นไช้
- (๖) ค่ารักษาโรคฟัน
- (๗) ค่าตรวจสุขภาพทั่วไป
- (๘) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร

"ค่าบำบัดโรค" หมายความว่า

- (๑) ค่ายา และค่าตกแต่งบาดแผล
- (๒) ค่าเอกสารและค่าตรวจสอบในห้องทดลอง

(๓) ค่าเลือดและส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทน ค่าบริการเกี่ยวกับเลือดและการถ่ายเลือด

(๔) ค่าบริการทางการแพทย์

(๕) ค่าอุออกซิเจนและสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการบำบัดโรค

(๖) ค่าน้ำองผ่าตัดและอุปกรณ์ผ่าตัด ค่าน้ำองคลอด ค่าน้ำองชูกะเขิน

(๗) ค่ายาสลบและค่าบริการวางแผนยาสลบ

(๘) ค่าจ่ายรังสีเพื่อการรักษาพยาบาล

(๙) ค่าภายในพับบำบัดและค่าอาชีวบำบัด

(๑๐) ค่าวัตถุพิเศษที่นำมาใช้ในร่างกายตามวิธีการผ่าตัดตามกระดูก และวัตถุอื่น ๆ ที่นำมาใช้ในร่างกาย เพื่อช่วยรักษาชีวิตผู้ป่วย

(๑๑) ค่าเครื่องช่วยการเต้นของหัวใจ

(๑๒) ค่าตรวจและวิเคราะห์โรค

(๑๓) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร

“ค่าวัตถุทางศัลยกรรม” หมายความว่า ค่าซ่อมแซม หรือค่าธรรมเนียมการรักษาทางศัลยกรรมตอกแต่ง อันสืบเนื่องมาจาก การเจ็บป่วยเนื่องจากการปฏิบัติงาน รวมถึง การรักษาสายตาที่เสียไปหรือผิดปกติ อันสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติงาน

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้อำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง ได้ฯ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ รวมทั้งให้มีอำนาจจิวินิจฉัยซึ่งขาด ในกรณีที่มีปัญหา คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ วิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลแก่บุคลากรและครอบครัวของบุคลากร ห้องในสถานพยาบาลของทางราชการและสถานพยาบาลของเอกชน ตามอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ กรณีที่บุคลากรมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น หรือบุคคลอื่นด้วย และบุคลากรได้ใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น หรือบุคคลอื่นนั้น ต้าค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้ มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่เท่านั้น แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

กรณีที่ครอบครัวของบุคลากรมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นหรือบุคคลอื่นด้วย มหาวิทยาลัยจะไม่ให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้ เว้นแต่เมื่อค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่ แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้นับเงินค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับจากหน่วยงานอื่นหรือบุคคลอื่นและจากมหาวิทยาลัยรวมกัน

กรณีที่คู่สมรสของบุคลากรเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพที่ประจำตำบล หรือตำรวจตัวแฝงอื่นใด มีสิทธิได้รับการลดหย่อนค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิของตัวแฝง มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริง หลังจากได้รับการลดหย่อนแล้ว แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ กรณีที่คู่สมรสของบุคลากรเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้วย มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของบุตรแก่ผู้เป็นสามี หากได้นายขาดจากกัน มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของบุตรแก่ผู้ใช้สำเนาจปกรของบุตร

ข้อ ๙ มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะกรณีที่บุคลากรขอเบิกค่ารักษาพยาบาลภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่บุคลากรได้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลไปแล้ว เว้นแต่จะได้รับอนุมัติเป็นอย่างอื่นจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๑๐ กรณีบุคลากรหรือครอบครัวของบุคลากรเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยในและบุคลากรประจำศูนย์จะให้พยาบาลเรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลจากมหาวิทยาลัยโดยตรง ให้ปฏิบัติตั้งนี้

(๑) ให้บุคลากรยื่นคำขอหนังสือรับรองการให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามแบบฟอร์มที่มหาวิทยาลัยกำหนดต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อนำเสนอผู้มีอำนาจออกหนังสือรับรอง

(๒) ให้บุคลากรยื่นหนังสือรับรองตาม (๑) ต่อสถานพยาบาลที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในกรณีที่เป็นการจ่ายค่ารักษาพยาบาลโดยตรงแก่สถานพยาบาลของเอกชน จะกระทำได้แต่เฉพาะเมื่อเป็นสถานพยาบาลที่มีมหาวิทยาลัยได้ทำความสะอาดในเรื่องนี้ไว้แล้วเท่านั้น

ข้อ ๑๑ กรณีที่บุคลากรหรือครอบครัวของบุคลากรรักษาพยาบาลจากการเจ็บป่วยของตนด้วยตนเอง ก็ต้องให้บุคคลอื่นรักษาพยาบาลให้แก่ตนโดยผลการก็ต้องดี มหาวิทยาลัยจะไม่ให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลใด ๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่กรณีที่บุคลากรได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นที่ห่างไกลสถานพยาบาลที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ได้กระทำการใดหรือพยายามกระทำการใดโดยมิชอบ เพื่อให้มีมหาวิทยาลัยจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่ากรณีใด ๆ ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จะต้องถูกพิจารณาโทษทางวินัยและอาจถูกตัดสินไม่ให้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้ตลอดไป รวมทั้งจะต้องถูกดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา และหรือกฎหมายอื่นด้วย

หมวด ๒ การรักษาพยาบาลทั่วไป

ข้อ ๑๓ การให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลทั่วไปแก่บุคลากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

(๑) สถานพยาบาลของทางราชการทั้งการรักษาพยาบาลประจำพื้นที่ป่วยนอก และการรักษาพยาบาลประจำพื้นที่ป่วยใน

ก. ค่าห้องและค่าอาหารเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

ข. ค่าบ้านดโรคเท่าที่จ่ายจริง

ค. ค่ารักษาทางศัลยกรรมเท่าที่จ่ายจริง

๔. ค่าอวัยวะเทียมและค่าอุปกรณ์บำบัดรักษาโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) สถานพยาบาลเอกชนที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด กรณีการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน

ก. ค่านห้องและค่าอาหารรวมกันเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

ข. ค่าบำบัดโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

ค. ค่ารักษาทางศัลยกรรมเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

ง. ค่าอวัยวะเทียมและค่าอุปกรณ์บำบัดรักษาโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ค่ารักษาพยาบาลตาม (๑) และ (๒) รวมทั้งสิ้นต่อคน ให้เบิกได้ไม่เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

การรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอก และเป็นกรณีของการเจ็บป่วยที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษตามความเห็นของแพทย์ประจำโรงพยาบาลที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด ให้ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในอัตราเดียวกับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน ส่วนกรณีอื่น ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๔ บุคลากรที่เข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน ในสถานพยาบาลของทางราชการและสถานพยาบาลของเอกชนที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด ที่จำเป็นต้องมีพยาบาลพิเศษเฝ้าดูแลโดยใกล้ชิด มหาวิทยาลัยจะออกค่าจ้างพยาบาลพิเศษให้เฉพาะกรณีต่อไปนี้เท่านั้น

(๑) เป็นการเจ็บป่วยทางสมองหรือมีอาการอยู่ในขั้นอันตรายอย่างร้ายแรง และแพทย์ผู้ให้การรักษาพยาบาลให้ความเห็นว่าต้องมีพยาบาลพิเศษเฝ้าดูแลโดยใกล้ชิด แล้วผู้ป่วยอาจมีอันตรายถึงชีวิตได้

(๒) แพทย์ผู้ให้การรักษาพยาบาลให้ความเห็นว่าต้องมีพยาบาลพิเศษเฝ้าดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อบันทึกชีพจร การหายใจ ความดันโลหิตหรือตรวจสอบอาการอื่น ๆ ทุกครึ่งชั่วโมงติดต่อกัน

ค่าจ้างพยาบาลพิเศษให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด และไม่เกินสามวัน และพยาบาลพิเศษหนึ่งคนต่อการเจ็บป่วยหนึ่งครั้ง แต่ถ้าแพทย์ผู้ให้การรักษาพยาบาลให้ความเห็นชอบก็ให้เบิกได้ไม่เกินหกวันต่อการเจ็บป่วยหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๕ มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลแก่บุคลากรและครอบครัวของบุคลากรที่เข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน ณ สถานพยาบาลของเอกชนที่มหาวิทยาลัยมิได้กำหนด ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) จะต้องเป็นสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ซึ่งได้จดทะเบียนไว้กับทางราชการ

(๒) เป็นกรณีฉุกเฉินและต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบในโอกาสแรกที่จะกระทำได้

(๓) ค่าวรักษาพยาบาลให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๖ การให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลทั่วไปแก่ครอบครัวของบุคลากรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

(๑) สถานพยาบาลของทางราชการทั้งการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกและการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน

ก. ค่านองและค่าอาหารเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข. ค่าบำบัดโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่จะต้องเป็นการบำบัดโรคตามคำสั่งแพทย์ผู้ให้การรักษาพยาบาล

ค. ค่าวรักษาทางศัลยกรรมเท่าที่จ่ายจริง แต่จะต้องเป็นการรักษาทางศัลยกรรมตามคำสั่งแพทย์ผู้ให้การรักษาพยาบาล

ง. ค่าอวัยวะเทียมและค่าอุปกรณ์บำบัดรักษาโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) สถานพยาบาลของเอกชนที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด เนพารักษากษา
พยาบาลประจำที่ผู้ป่วยในเท่านั้น

ก. ค่าห้องและค่าอาหารรวมกันเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่
มหาวิทยาลัยกำหนด

ข. ค่าบำบัดรักษาโรคครึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่
มหาวิทยาลัยกำหนด

ค. ค่าวัสดุทางศัลยกรรมครึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน
อัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

ง. ค่าวัสดุเทียมและค่าอุปกรณ์บำบัดรักษาโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่
ไม่เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ค่าวัสดุพยาบาลตาม (๑) และ (๒) รวมทั้งสิ้นต่อคน ให้เบิกได้ไม่
เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๗ มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในการคลอดบุตร
แก่บุคลากรและคู่สมรสของบุคลากรจำนวนไม่เกิน ๓ ครั้ง เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่
มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่สถานพยาบาลไม่มียา เลือด และส่วนประกอบของเลือดหรือสาร
ทดแทนน้ำยานหรืออาหารทางเส้นเลือด ออกซิเจน อวัยวะเทียมและอุปกรณ์บำบัดรักษาโรค
หรือไม่อาจให้การตรวจทางห้องทดลองหรือเอกซเรย์แก่บุคลากรหรือครอบครัวของบุคลากรผู้
เข้ารับการรักษาพยาบาลได้ เมื่อแพทย์ผู้ให้การตรวจรักษาพยาบาลหรือหัวหน้าส่วนสถาน
พยาบาลของสถานพยาบาลแห่งนั้นให้การรับรองแล้ว ให้บุคลากรหรือครอบครัวของ
บุคลากรผู้เข้ารับการรักษานั้น ซื้อหรือรับการตรวจทางห้องทดลองหรือเอกซเรย์ ณ สถานที่
อื่นซึ่งอยู่ในประเทศไทยได้ และให้เบิกค่าวัสดุพยาบาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๙ มหาวิทยาลัยจะไม่ให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล กรณีที่
บุคลากรและครอบครัวของบุคลากรเจ็บป่วยอันเป็นผลโดยตรงของเหตุดังต่อไปนี้

(๑) การเสพสุรา สิ่งมึนเมา ยาเสพย์ติดหรือสารเสพย์ติด

(๒) การเป็นกามโรค โรคพิษสุราเรื้อรัง โรคติดยาเสพย์ติดให้โทษ

(๓) การจงใจฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา

(๔) การก่อให้เกิดอันตรายขึ้นเองโดยการกระทำที่ผิดกฎหมาย ยกเว้นความผิดลุ่โทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๕) การตั้งครรภ์ เว้นแต่การเจ็บป่วยเนื่องจากพิษแห่งครรภ์

(๖) การรักษาพยาบาลหรือการทำศัลยกรรมตกแต่งเพื่อความสวยงาม หรือนอกเหนือจากที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๐ สิทธิประโยชน์ด้านเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของครอบครัวของบุคลากรจะสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) บุคลากรได้พ้นสภาพการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

(๒) ครอบครัวของบุคลากรเดินทางพ้นประเทศไทย

(๓) บุตรได้บรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย เว้นแต่บุตรนั้นกำลังศึกษาอยู่ในระดับไม่เกินปริญญาตรี และมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี

ข้อ ๒๑ บุคลากรที่เจ็บป่วยเนื่องจากการปฏิบัติงานให้มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะให้การรักษาพยาบาลที่ดีที่สุดตามความจำเป็นแห่งโรคหรือตามความเจ็บป่วย

หมวด ๓

การรักษาโรคฟันและโรคเหงือก

ข้อ ๒๒ การรักษาพยาบาลโรคฟันและโรคเหงือก จะเบิกค่ารักษาพยาบาลจากมหาวิทยาลัยได้เฉพาะเมื่อเป็นการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของทางราชการ หรือสถานพยาบาลของเอกชนที่มหาวิทยาลัยกำหนดเท่านั้น

ข้อ ๒๓ มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลโรคฟันแก่บุคลากรและครอบครัวของบุคลากร ตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

(๑) ค่าอุดฟัน ถอนฟัน ครอบฟัน เพื่อการรักษาและค่ารักษาโรคเหงือกเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) กรณีของการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของเอกชนที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้ส่งรายงานการตรวจรักษาก่อนทันตแพทย์ผู้กระทำการรักษาด้วยใน

การของเบิกค่ารักษาพยาบาลจากมหาวิทยาลัยโดยผ่านสถานพยาบาลที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อบันทึกประวัติการรักษาพยาบาล

(๓) กรณีที่บุคลากรหรือครอบครัวของบุคลากร ต้องใช้สตูล หรือบริการรักษาโรคพื้นนอกเหนือไปจากที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด บุคลากรหรือครอบครัวของบุคลากรจะต้องออกค่ารักษาพยาบาลส่วนที่เพิ่มขึ้นเอง

ข้อ ๒๕ มหาวิทยาลัยจะไม่ให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลโรคพื้นในกรณีต่อไปนี้

- (๑) การครอบพื้นเพื่อความสวยงาม ซึ่งไม่ใช่การบำบัดโรคพื้น
- (๒) การใส่ฟันแทนซี่ที่ถอน
- (๓) การครอบพื้นซี่ที่ได้รับการครอบพื้นไปแล้ว

หมวด ๕ การตรวจสุขภาพ

ข้อ ๒๖ บุคลากรที่ประสงค์จะตรวจสุขภาพทั่วไปประจำปี เพื่อประโยชน์ทางสาธารณสุข ให้ตรวจสอบได้ปีละหนึ่งครั้ง ณ สถานพยาบาลของทางราชการ หรือสถานพยาบาลของเอกชนที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด และมหาวิทยาลัยจะออกค่าใช้จ่ายให้เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๒๗ บุคลากรที่ไปตรวจสุขภาพทั่วไปประจำปี เพื่อประโยชน์ทางสาธารณสุข ณ สถานพยาบาลอื่นนอกเหนือจากที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด มหาวิทยาลัยจะไม่ออกค่าใช้จ่ายให้

ประกาศ ณ วันที่ ๗/ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(พระสุเมธาธิบดี)

รักษาการนายกสภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏกรุงเทพฯ

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยสวัสดิการการศึกษาของบุตรบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๕

เพื่อให้การดำเนินงานที่เกี่ยวกับสวัสดิการการศึกษาของบุตรบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหามาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับข้อ ๑๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหามาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สมกัดมหาวิทยาลัยมหามาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยสวัสดิการการศึกษาของบุตรบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยมหามาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“บุตร” หมายความว่า บุตรที่ขอบด้วยกฎหมายซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคลากรแต่ไม่รวมถึงบุตรซึ่งเป็นบุตรบุญธรรม บุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นไปแล้ว บุตรซึ่งมิได้อยู่ในอำนาจปกครองของตน และบุตรซึ่งมีอายุไม่ถึงปีสิบปีบริบูรณแต่เป็นผู้บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

“เงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตร” หมายความว่า เงินบำรุงการศึกษา เงินค่าเล่าเรียน เงินค่าน้ำยา กิจกรรม เงินค่าธรรมเนียมการเรียน เงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ หรือเงินประเภทต่างๆ ที่สถานศึกษาของราชการ หรือสถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ หรือทบทวนมหาวิทยาลัย ส่วนราชการเจ้าสังกัด มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือน่วยงานของรัฐ

“ปีการศึกษา” หมายความว่า ปีการศึกษาที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย ส่วนราชการเจ้าสังกัด กรุงเทพมหานคร เทศบาล หรือองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๔ สถานศึกษาของทางราชการ หมายความว่า

(๑) มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่อย่างอื่นในสังกัด หรือในกำกับของมหาวิทยาลัย

(๒) วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือสังกัดส่วนราชการอื่น

(๓) โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนราชการอื่น หรือหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๕ สถานศึกษาของเอกชน หมายความว่า

(๑) มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่อย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งจัดหลักสูตรระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่าแยกต่างหากจากปริญญาตรี

(๒) วิทยาลัยเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งจัดหลักสูตรระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า แยกต่างหากจากปริญญาตรี

(๓) โรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แต่ไม่รวมถึงโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรของโรงเรียนเอง และโรงเรียนการศึกษาพิเศษ

ข้อ ๖ สวัสดิการตามระเบียนนี้ให้เฉพาะแก่นบุตรของบุคลากรที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาของเอกชน หรือสถานศึกษาที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยกำหนด ตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

(๑) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแยกต่างหากจากหลักสูตรปริญญาตรี ให้ได้รับเงินการศึกษาเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินประมาณและอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในระดับไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินการศึกษาเต็มจำนวนที่จ่ายจริง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินประมาณและอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า แต่ไม่สูงกว่าระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแยกต่างหากจากหลักสูตรปริญญาตรี

ให้ได้รับเงินการศึกษาไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริง แต่หันนี้ต้องไม่เกินประมาณและอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๘ บุคลากรที่จะขอเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรตามระเบียบนี้ จะต้องมีสถานภาพเป็นบุคลากรอยู่แล้วในวันที่เปิดภาคการศึกษา และจะต้องขอเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรดังกล่าวภาย ในhookสิบวันนับตั้งจากวันชำระเงินการศึกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๙ บุคลากรที่จะใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรตามระเบียบนี้ ให้ใช้สิทธิเบิกได้เฉพาะบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามเท่านั้น

การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม ในนับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง หันนี้ ไม่ว่าบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใด หรืออยู่ในอํานาจปกครองของตนหรือไม่

หากบุคลากรผู้ใดมีบุตรเกินสามคน และต่อมาบุตรคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนในจำนวนสามคน ตามวรรคหนึ่งตายลงก่อนมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ก็ให้บุคลากรผู้นั้นมีสิทธิเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรเพิ่มขึ้นอีกเท่าจำนวนบุตรที่ตายนั้น โดยให้นับบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปก่อน

ข้อ ๑๐ ในการนี้ที่บุคลากรมีคู่สมรสที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้วย ให้คู่สมรสซึ่งเป็นสามีเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรตามระเบียbnี้แต่เพียงฝ่ายเดียว หากนายาจดจากกันหรือแยกกันอยู่โดยไม่ได้อย่างขาดจากกันตามกฎหมาย ให้ฝ่ายที่ใช้อํานาจปกครองบุตรมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าว

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่คู่สมรสของบุคลากรมีสิทธิที่จะได้รับเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นด้วย ให้คู่สมรสของบุคลากรใช้สิทธิขอรับการช่วยเหลือแต่เพียงทางเดียว ถ้าได้ขอรับการช่วยเหลือจากแหล่งอื่นเต็มตามสิทธิแล้ว แต่การช่วยเหลือที่ได้รับนั้นยังไม่ครบจำนวนที่ได้รับตามระเบียbnี้ มหาวิทยาลัยจะจ่ายเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตร ตามระเบียbnี้ให้ตามจำนวนที่ยังขาดอยู่

ข้อ ๑๒ หากบุคลากรผู้ใดใช้สิทธิหรือพยายามใช้สิทธิตามระเบียbnี้โดยทุจริต จะได้รับการพิจารณาโทษทางวินัยโดยเคร่งครัด และถ้าได้รับเงินไปแล้วให้คืนเงินพร้อมด้วยดอกเบี้ยตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภทหนึ่งปีของธนาคารพาณิชย์นับตั้งแต่วันที่ใช้สิทธิโดยมิชอบเป็นต้นไป

การคืนเงินดังกล่าวในระหว่างแรกให้สัมภานุภาพนับตั้งแต่วันที่ใช้สิทธิโดยมิชอบเป็นต้นไป แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ หลักเกณฑ์และวิธีการขอเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่งได้ ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องคดีที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชย พ.ศ. ๒๕๔๕

เพื่อให้การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินชดเชยของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สมกัดมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชย พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินที่มหาวิทยาลัยพิจารณาจ่ายให้แก่บุคลากรนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ

“บุคลากร” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๔ การจ่ายเงินชดเชยในกรณีให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง ให้จ่ายได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มหาวิทยาลัยสั่งให้ออกจากงานเพราเหตุเจ็บป่วย

(๒) มหาวิทยาลัยยุบเลิกตำแหน่ง และไม่อาจบรรจุให้ลงในตำแหน่งอื่นที่เหมาะสมได้

(๓) มหาวิทยาลัยเลิกจ้างก่อนครบอายุสัญญาโดยไม่มีความผิด

ข้อ ๕ การจ่ายเงินชดเชยในข้อ ๔ ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรที่ปฏิบัติงานติดต่อภายนอกตั้งแต่หนึ่งร้อยสิบวันขึ้นไป แต่ไม่เกินหนึ่งปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย รวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนหนึ่งเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) บุคลากรที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งปี แต่ไม่เกินสามปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มหาวิทยาลัยส่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสามเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๓) บุคลากรที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสามปี แต่ไม่เกินสิบปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มหาวิทยาลัยส่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนหกเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๔) บุคลากรที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสิบปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มหาวิทยาลัยส่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินชดเชย

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยซึ่งขาดคำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕

๒๘๔/๒๕๔๕
(พระสุเมธาอิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบางส่วนของระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ยกเลิกข้อ ๖ และข้อ ๗ ของระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ข้อความด่อไปนี้แทน

ข้อ ๖ ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยส่งเงินสะสมเป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกวาร้อยละสี่ของเงินเดือน โดยให้มหาวิทยาลัยหักและรวบรวมเงินสะสมจากเงินเดือนของบุคลากรทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินเดือนและนำฝากเข้าบัญชีในวันนั้นหรือย่างตัวในวันทำการถัดไป

ข้อ ๗ ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินสมทบเป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกว่าวร้อยละแปดของเงินเดือนบุคลากรที่ส่งเงินสะสมในข้อ ๖

ทั้งนี้ ดังแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

นายสุเมธ อรุณรัตน์
(นายสุเมธ อรุณรัตน์)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๙

เพื่อให้การจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อันมีผลเป็นการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัย ด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันพุธที่สุดที่ ๒๘ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงทรงพระ恩ปีดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“บุคลากร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างประจำ ที่เป็นบุรพชิตและคฤหัสส์

“สวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า กิจกรรมหรือกิจการใด ๆ ที่คณะกรรมการจัดให้มีขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากร เพื่อประโยชน์แก่การดำรงชีพ นอกเหนือจากการจัดสวัสดิการที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้แก่บุคลากรเป็นกรณีปกติ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสนับสนุนการปฏิบัติงาน หรือที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้จัดเพิ่มขึ้น

“การจัดสวัสดิการในเชิงธุรกิจ” หมายความว่า การดำเนินกิจกรรมหรือกิจการ สวัสดิการ ซึ่งเป็นไปในทางการค้ากับบุคคลทั่วไป

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสวัสดิการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“กองทุนสวัสดิการ” หมายความว่า กองทุนสวัสดิการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาราบทามระเบียบนี้

หมวด ๙

การจัดสวัสดิการ

ข้อ ๕ ให้เป็นหน้าที่ของอธิการบดีในการริเริ่ม ดำเนินการ หรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการจัดสวัสดิการขึ้นภายในมหาวิทยาลัย

การจัดสวัสดิการในเชิงธุรกิจจะกระทำได้ เว้นแต่เป็นการจัดสวัสดิการเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๖ ใน การจัดให้มีสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น คณะกรรมการ “คณะกรรมการสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายรูปทรงคุณวุฒิ สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นกรรมการ

กรรมการตาม (๒) และ (๓) อย่างน้อยหนึ่งรูปหรือคนต้องมีคุณวุฒิหรือมีประสบการณ์ทางด้านการเงินและบัญชี

- (๔) ผู้แทนสมาคมศิษย์คัดเลือกกันเองไม่เกินเจ็ดรูปหรือคน เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้รับผิดชอบด้านสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบนี้ เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการตาม (๔) (๓) และ (๕) มีภาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการตาม (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทน เว้นแต่ว่าระหว่างกรรมการดังกล่าวเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่คัดเลือกกรรมการแทนก็ได้ ในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการมีจำนวนเท่าที่เหลืออยู่

การคัดเลือกกรรมการตาม (๕) ให้เป็นไปตามวิธีการที่อธิการบดีกำหนด

ให้คณะกรรมการคัดเลือกกรรมการคณบดีที่มีคุณวุฒิหรือมีประสบการณ์ทางด้านการเงินและการบัญชี เป็นเหตุผล มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเงินและการบัญชีของกองทุนสวัสดิการ ให้อธิการบดีแต่งตั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัย เป็นผู้ช่วยเลขานุการจำนวนสองคน

ข้อ ๗ คณะกรรมการสวัสดิการตามข้อ ๖ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย อำนวยการและจัดการสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย

- (๒) ภาระเบี้ยบในการดำเนินการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย เช่น ระเบียบการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย ระเบียบการรับจ่ายเงิน การจัดทำบัญชี และการเก็บรักษาเงินกองทุนสวัสดิการ ระเบียบการลงเคราะห์บุคลากรหรือระเบียบการให้บริการร้านค้าสวัสดิการ เป็นต้น
- (๓) อนุมัติให้มีการจัดและยุบเลิกการจัดสวัสดิการประเภทต่างๆ ในมหาวิทยาลัย
- (๔) แต่งตั้งคณะกรรมการสวัสดิการวิทยาเขต เพื่อจัดสวัสดิการภายในวิทยาเขตนั้น ๆ โดยเฉพาะ ทั้งนี้ องค์ประกอบของคณะกรรมการวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อ ๕ โดยอนุโลม
- (๕) แต่งตั้งบุคคล คณะกรรมการสวัสดิการเพื่อดำเนินการในเรื่องต่างๆ ในการจัดสวัสดิการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยตามระเบียบนี้
- (๖) จัดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี และการประชุมใหญ่สามัญของผู้เป็นสมาชิก
- (๗) ควบคุมการรับเงินและใช้จ่ายเงินของกองทุนสวัสดิการ
- (๘) อนุมัติการจ้างลูกจ้างของสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย กำหนดค่าตอบแทน จัดแบ่งงาน กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติงาน รวมทั้งจัดระบบการบริหารงานบุคคลของลูกจ้าง
- (๙) กำหนดอัตราค่าบริการในการใช้บริการ ที่คณะกรรมการจัดปืน
- (๑๐) อนุมัติหรือมอบอำนาจให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก่อหนี้ผูกพันหรือลงนามในเอกสารต่าง ๆ แทนคณะกรรมการ และจ่ายเงินกองทุนสวัสดิการร่วมกับเหรัญญิก ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด
- (๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดที่จำเป็นที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย ระเบียบ หรือเอกสารใดมีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในเรื่องใดแห่งคณะกรรมการ ให้ประกาศไว้โดยเปิดเผยให้สมาชิกและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วไป
- ข้อ ๔ มหาวิทยาลัย อาจจัดให้มีสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยประเภทต่างๆ ได้ดังนี้**
- (๑) การออมทรัพย์
 - (๒) การให้กู้เงิน
 - (๓) การเชนส์เคราะห์
 - (๔) การมาปีกิจสังเคราะห์
 - (๕) การกีฬาและนันทนาการ
 - (๖) การให้บริการของร้านค้าสวัสดิการ
 - (๗) การฝึกวิชาชีพเพื่อเสริมรายได้หรือลดรายจ่ายให้แก่สมาชิก
 - (๘) การลงเคราะห์บุคลากรในด้านอื่น ๆ เช่น เงินช่วยค่าอาหาร เงินช่วยค่าเดินทาง เงินช่วยค่าเครื่องแบบหรือเครื่องแต่งกาย เงินทุนการศึกษา หรือเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เป็นต้น
 - (๙) กิจกรรมหรือสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยประเภทอื่นตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

การจัดสวัสดิการภายในของมหาวิทยาลัย ประจำที่ด้วยความต้องการของมหาวิทยาลัย ตามภาระเบี้ยนี้ได้ ให้คำนึงถึง ลักษณะของภาระเบี้ยนนี้ ความต้องการของมหาวิทยาลัย จำนวนเงินทุนและศักยภาพในการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยเท่านั้น

ข้อ ๙ สมาชิกมีสิทธิ์ของขอให้มีการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยตามระเบียบดังนี้ได้

ข้อ ๑๐ สมาชิก มี ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคลากรของมหาวิทยาลัย

(๒) สมาชิกวิสาหกิจ ได้แก่ บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่เป็นลูกจ้างชั่วคราว หัวหน้า บรรพบุรุษและคุณพ่อแม่

(๓) สมาชิกสมทบ ได้แก่ สมาชิกสามัญที่พ้นจากการปฏิบัติงานในส่วนงานนั้น แล้ว

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อให้มีการรายงานผลงานการจัดสวัสดิการที่ผ่านมา การเสนอนโยบาย แผนงานและงบประมาณในการจัดสวัสดิการในปีต่อไป การพิจารณาอนุมัติระเบียบและหลักเกณฑ์ที่สำคัญ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นและการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการในระหว่างปี

นอกจากการประชุมใหญ่สามัญประจำปีให้มีการประชุมใหญ่สามัญเมื่อคณะกรรมการเห็นสมควร หรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของสมาชิกทั้งหมดหรือไม่น้อยกว่าห้าสิบห้าร้อยคนเข้าชื่อ กันร้องขอ เพื่อให้มีการลงทะเบียนบัญหาหรือปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยในเรื่องที่มีความสำคัญและต้องการความเห็นร่วมกันจากที่ประชุมใหญ่ของสมาชิก

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานด้านสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ บริหารงานสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสวัสดิการและตามระเบียบดังนี้ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนงาน โครงการและงบประมาณประจำปีเสนอคณะกรรมการเพื่อ พิจารณาอนุมัติ

(๒) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการวางแผนประจำปี เสนอคณะกรรมการเพื่อใช้ในการดำเนินการสวัสดิการมหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้มีการจัดบริการหรือกิจกรรมสวัสดิการ ต่างๆ ตามความเหมาะสม

(๔) ดำเนินการทางธุรการในการบรรจุ แต่งตั้ง บังคับบัญชา และประเมินผล การปฏิบัติงานของลูกจ้างของสวัสดิการมหาวิทยาลัย

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๑๓ การจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยเรื่องใดที่มีความสำคัญและมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งสมควรแยกบริหารจัดการ คณะกรรมการจะจัดดำเนินการโดยมีระเบียบการจัดสวัสดิการเป็นการเฉพาะ ตลอดจนกำหนดให้มีกองทุนสวัสดิการและการจัดทำบัญชีรับจ่ายเงินในเรื่องนั้นๆ แยกจากกองทุน สวัสดิการของมหาวิทยาลัยก็ได้

ข้อ ๑๔ การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรตามระเบียบนี้ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีมีอำนาจดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอนุมัติให้สวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยใช้ที่ดิน ทรัพย์สิน หรืออาคารของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยตามที่จำเป็นและสมควรได้

(๒) พิจารณาอนุมัติให้ซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาสถานที่ อาคาร หรือทรัพย์สินตาม (๑) โดยให้ใช้จากเงินกองทุนสวัสดิการก่อน

ในกรณีที่เงินกองทุนสวัสดิการมีไม่เพียงพอ อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้จ่ายด้วยเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อการนี้ได้เท่าที่จำเป็น

(๓) พิจารณาอนุมัติให้ใช้น้ำ กระแสไฟฟ้า หรือสิ่งสาธารณูปโภคอื่น โดยประยุต เพื่อให้จัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

ข้อ ๑๖ ให้สวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยจัดตั้งกองทุนขึ้น เรียกว่า “กองทุนสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” แยกต่างหากจากเงินอื่นของมหาวิทยาลัย เพื่อสะสมทุนและใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ กองทุนสวัสดิการอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมสมาชิกตามอัตราและระยะเวลาจ่ายที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) เงินรายรับจากการจัดกิจกรรมหรือการจัดบริการของสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย

(๓) เงินบริจาคเพื่อการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย

(๔) เงินอุดหนุนหรือรายได้อื้นทานที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้

(๕) ดอกผลของเงินรายได้ตาม (๑) ถึง (๔)

(๖) รายได้อื่น ๆ

ข้อ ๑๘ ให้กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการหรือผู้ที่คณะกรรมการมอบหมาย จัดทำรายงานผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

ข้อ ๑๙ ให้สวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยเปิดบัญชีฝากเงินธนาคารพาณิชย์หรือสหกรณ์ ของทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๐ ให้สวัสดิการภัยในมหาวิทยาลัย กำหนดและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสม
แก่กิจการสวัสดิการ โดยแยกตามประเภทงาน ลงรายการรับและจ่ายเงิน และสินทรัพย์และหนี้สินที่
เป็นอยู่จริงตามประเภทกิจกรรม พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว

ให้จัดทำงบรับจ่ายประจำเดือนเสนอคณะกรรมการเพื่อทราบ และให้มีการ
ตรวจสอบบัญชีภัยในเป็นประจำ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๑ การปิดบัญชีให้กระทำปีละครั้งตามปีงบประมาณ และให้สวัสดิการภัยใน
มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนตามกฎหมาย
เพื่อดำเนินการตามข้อ ๒๒ ภัยในปีงบประมาณ

ข้อ ๒๒ ทุกปีให้ผู้ตรวจสอบภัยในของมหาวิทยาลัยหรือผู้มีคุณวุฒิต้านการเงินและบัญชีที่
คณะกรรมการแต่งตั้ง เป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบและรับรองบัญชีและการเงินของส้วัสดิการ
ภัยในมหาวิทยาลัยให้แล้วเสร็จภัยในสามสิบวันแต่วันที่ได้รับงบการเงินตามข้อ ๒๑

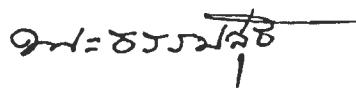
ข้อ ๒๓ ผู้ตรวจสอบภัยในหรือผู้สอบบัญชีตามข้อ ๒๒ มีหน้าที่ตรวจสอบสมุดบัญชีและ
เอกสารหลักฐานของส้วัสดิการภัยในมหาวิทยาลัย

เพื่อการนี้อาจสอบถามประธานกรรมการหรือกรรมการสวัสดิการภัยใน
มหาวิทยาลัย หรือผู้ที่คณะกรรมการมอบหมายให้จัดการหรือดำเนินการจัดสวัสดิการภัยในมหาวิทยาลัย
หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ผู้สอบบัญชีมีหน้าที่รายงานผลการสอบบัญชีเลื่อนต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณา
และประเมินผลการจัดสวัสดิการ

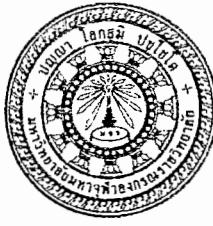
ให้คณะกรรมการประชาสัมพันธ์รายงานการประเมินผลการจัดสวัสดิการประจำปี
งบประมาณที่ผ่านมา ซึ่งแสดงงบดุลบัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองถูกต้อง
ภัยในสามสิบวันแต่วันที่ผู้สอบบัญชีรับรองให้สามารถทราบโดยทั่วถัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่คณะกรรมการกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗/๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(พระธรรมสุรี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบางส่วนของระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สถาปนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ วันพุธที่สุดที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีมติให้วาระเปียบเวัดดังนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สถาปนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ วันพุธที่สุดที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีมติให้วาระเปียบเวัดดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งจะ取代เดิมแล้ว (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อ ๖ และ ข้อ ๗ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ (๑) ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยส่งเงินสะสมเป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสี่ของเงินเดือนโดยให้มหาวิทยาลัยหักและรวบรวมเงินสะสมจากเงินเดือนของบุคลากรทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินเดือน และนำฝากเข้าบัญชีในวันนั้นหรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

(๒) ให้พนักงานมหาจุฬาบรรณาการและพนักงานโรงพิมพ์มหามาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยส่งเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งจะ取代เดิมแล้ว เป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละหกของเงินเดือนของพนักงานโดยให้มหาวิทยาลัยหักและรวบรวมเงินสะสมจากเงินเดือนของพนักงานทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินเดือนและนำฝากเข้าบัญชีในวันนั้นหรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

“ข้อ ๗ (๑) ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินสมบทเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งจะ取代เดิมแล้ว เป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละแปดของเงินเดือนบุคลากรที่ส่งเงินสะสมในข้อ ๖ (๑)

(๒) ให้มหาจุฬาบรรณาการและโรงพิมพ์มหามาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจ่ายเงินสมบทเป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละหกของเงินเดือนของพนักงานที่ส่งเงินสะสมในข้อ ๖ (๑)”

ข้อ ๔ ให้ส่วนงานที่มีพนักงานเข่นนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ธรรมรงค์
(พระธรรมสุรี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ราชบัณฑิตยสถาน
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลบุคลากรของมหาวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๓

ตามราชบัณฑิตยสถานมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยราชบัณฑิตยสถานมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้เบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัว โดยมีการกำหนดกรอบวงเงินไว้ นั้น

โดยที่บุคลากรส่วนใหญ่ประสงค์จะขอเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับตนเอง ดังนั้น เพื่อสนองความต้องการของบุคลากรของมหาวิทยาลัย จึงเห็นสมควรออกระเบียบว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับบุคลากรที่ประสงค์จะเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับตนเองขึ้นเป็นการเฉพาะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาบัณฑิตยสถานมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงว่างระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ราชบัณฑิตยสถานมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลบุคลากรของมหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ให้ใช้ราชบัณฑิตยสถานมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๓

ข้อ ๓ ในราชบัณฑิตยสถานมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“บุคลากร” หมายความว่า คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ประจำของมหาวิทยาลัยที่แสดงความจำนงเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อขอใช้สิทธิในการรักษาพยาบาลตามราชบัณฑิตยสถานมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๓ และบุคลากรที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งหลังจากราชบัณฑิตยสถานมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“สถานพยาบาลของราชการ” หมายความว่า สถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลทางราชการและให้หมายรวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลของกรุงเทพมหานคร รัฐวิสาหกิจ สภากาชาดไทย คุรุสภากาชาดไทย สมาคมปริบัณฑุรัตน์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ องค์การส่งเสริมสุภาพอนามัย และสถานพยาบาลอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“สถานพยาบาลเอกชน” หมายความว่า สถานพยาบาล โรงพยาบาลหรือคลินิกของเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดตั้งหรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“แพทย์ประจำสถานพยาบาล” หมายความว่า 医師ประจำสถานพยาบาลที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นสถานพยาบาลของมหาวิทยาลัย

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า เงินที่สถานพยาบาลเรียกเก็บในการให้การรักษาพยาบาลหรือบริการ ซึ่งได้แก่

- (๑) ค่าห้องและค่าอาหารขณะเข้ารับการรักษาพยาบาล
- (๒) ค่าบำบัดโรค
- (๓) ค่ารักษาทางศัลยกรรม
- (๔) ค่าวัสดุและอุปกรณ์บำบัดรักษาโรค

- (๕) ค่าจ้างพยาบาลพิเศษผู้เข้า
- (๖) ค่ารักษาโรคฟัน
- (๗) ค่าตรวจสุขภาพทั่วไป
- (๘) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร

“ค่าบำบัดโรค” หมายความว่า

- (๑) ค่ายา และค่าตอกแต่งบาดแผล
- (๒) ค่าเอกสารและค่าตรวจสอบในห้องทดลอง
- (๓) ค่าเลือดและส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทน ค่าบริการเกี่ยวกับเลือด และการถ่ายเลือด
- (๔) ค่าบริการทางการแพทย์
- (๕) ค่าออกซิเจนและสิ่งอื่นๆ ที่ใช้ในการบำบัดโรค
- (๖) ค่าห้องผ่าตัดและอุปกรณ์การผ่าตัด ค่าห้องคลอด ค่าห้องฉุกเฉิน
- (๗) ค่ายาสลบและค่าบริการวางแผนยาสลบ
- (๘) ค่าฉ่ายรังสีเพื่อการรักษาพยาบาล
- (๙) ค่าวัสดุบำบัดและค่าอาชีวบำบัด
- (๑๐) ค่าวัตถุพิเศษที่นำมาใช้ในร่างกายตามวิธีการผ่าตัดตามกระดูกและวัตถุอื่นๆ ที่นำมาใช้ในร่างกาย เพื่อช่วยรักษาชีวิตผู้ป่วย
- (๑๑) ค่าเครื่องช่วยการเดินของหัวใจ
- (๑๒) ค่าตรวจและวิเคราะห์โรค
- (๑๓) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร

“ค่ารักษาทางศัลยกรรม” หมายความว่า ค่าซ่อมแซม หรือค่าธรรมเนียมการรักษาทางศัลยกรรมแต่ง อันสืบเนื่องมาจากการเจ็บป่วยเนื่องจากการปฏิบัติงาน รวมถึงการรักษาสายตาที่เสียไปหรือผิดปกติ อันสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติงาน

ข้อ ๔ ให้อิทธิการบดีรักษาการตามระเบียนนี้ และให้อำนาจออกประกาศหรือคำสั่งได้ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียนนี้ รวมทั้งให้มีอำนาจวินิจฉัยซึ่งข้าด ในกรณีที่มีปัญหา คำวินิจฉัยของอิทธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ วิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลแก่บุคลากรตามระเบียนนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ กรณีที่บุคลากรมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น หรือบุคคลอื่น ด้วยและบุคลากรได้ใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นๆ หรือบุคคลอื่นนั้น ถ้าค่ารักษาพยาบาล ที่ได้รับนั้นต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียนนี้ มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการ เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่เท่านั้น แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะกรณีที่บุคลากรขอเบิกค่ารักษาพยาบาลภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่บุคลากรได้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลไปแล้ว เว้นแต่จะได้รับอนุมัติเป็นอย่างอื่นจากอิทธิการบดีหรือผู้ที่อิทธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๔ กรณีบุคลากรเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยในและบุคลากรประจำศัลป์จะให้สถานพยาบาลเรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลจากมหาวิทยาลัยโดยตรงให้ปฏิบัติตามนี้

- (๑) ให้บุคลากรยื่นคำขอหนังสือรับรองการให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อนำเสนอผู้มีอำนาจออกหนังสือรับรอง
- (๒) ให้บุคลากรยื่นหนังสือรับรองตาม (๑) ต่อสถานพยาบาลที่เข้ารับการรักษาพยาบาล ในกรณีที่เป็นการจ่ายค่ารักษาพยาบาลโดยตรงแก่ สถานพยาบาลเอกชนจะกระทำได้แต่เฉพาะเมื่อเป็นสถานพยาบาลที่มหาวิทยาลัยได้ทำความสะอาดในเรื่องนี้ไว้แล้วเท่านั้น

ข้อ ๕ กรณีที่บุคลากรรักษาพยาบาลอาการเจ็บป่วยของตนด้วยตนเอง หรือให้บุคคลอื่นรักษาพยาบาลให้แก่ตนโดยพฤติกรรมใด มหาวิทยาลัยจะไม่ให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลใดๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่กรณีที่บุคลากรได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานให้ห้องถีนที่ห้างไกลสถานพยาบาลที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ ผู้ได้กระทำการใดหรือพยายามกระทำการใดโดยมิชอบ เพื่อให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นไม่ว่ากรณีใดๆ ถือว่า เป็นการกระทำการผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จะต้องถูกพิจารณาโทษทางวินัย

หมวด ๒ การรักษาพยาบาลทั่วไป

ข้อ ๗ การให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลทั่วไปแก่บุคลากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตรารัดนี้

- (๑) สถานพยาบาลของทางราชการทั้งการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกและการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยภายใน
 - ก. ค่าห้องและค่าอาหารเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด
 - ข. ค่าบำบัดโรคเท่าที่จ่ายจริง
 - ค. ค่าวัสดุทางศัลยกรรมเท่าที่จ่ายจริง
 - ง. ค่าวัสดุเทียมและค่าอุปกรณ์บำบัดโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) สถานพยาบาลเอกชนทั้งการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกและการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน

- ก. ค่าห้องและค่าอาหารรวมกันเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข. ค่าบำบัดโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ค. ค่าวัสดุทางศัลยกรรมเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ง. ค่าวัสดุเทียมและค่าอุปกรณ์บำบัดรักษาโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ค่ารักษาพยาบาลตาม (๑) และ (๒) รวมทั้งสิ้นต่อรูปหรือคน ให้เบิกได้ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

การรักษาพยาบาลประเกทผู้ป่วยนอก และเป็นกรณีของการเจ็บป่วยที่ต้องการความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษตามความเห็นของแพทย์ประจำโรงพยาบาลที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในอัตราเดียวกับการรักษาพยาบาลประเกทผู้ป่วยใน ส่วนกรณีอื่นๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๒ บุคลากรที่เข้ารับการรักษาพยาบาลประเกทผู้ป่วยใน ในสถานพยาบาลของทางราชการและสถานพยาบาลของเอกชนที่จำเป็นต้องมีพยาบาลพิเศษเฝ้าดูแลโดยใกล้ชิด มหาวิทยาลัยจะออกค่าจ้างพยาบาลพิเศษให้เฉพาะกรณีต่อไปนี้เท่านั้น

(๑) เป็นการเจ็บป่วยทางสมองหรือมีอาการอยู่ในขั้นอันตรายอย่างร้ายแรงและแพทย์ผู้ให้การรักษาพยาบาลให้ความเห็นว่าถ้าไม่มีพยาบาลพิเศษเฝ้าดูแลโดยใกล้ชิดแล้วผู้ป่วยอาจมีอันตรายถึงชีวิตได้

(๒) แพทย์ผู้ให้การรักษาพยาบาลให้ความเห็นว่าต้องมีพยาบาลพิเศษเฝ้าดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อบันทึกชีพจร การหายใจ ความดันโลหิตหรือตรวจสอบอาการอื่นๆ ทุกครั้งซึ่งไม่ติดต่อกัน

ค่าจ้างพยาบาลพิเศษให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนดและไม่เกินสามวัน และพยาบาลพิเศษหนึ่งคนต่อการเจ็บป่วยหนึ่งครั้ง แต่ถ้าแพทย์ผู้ให้การรักษาพยาบาลให้ความเห็นชอบก็ให้เบิกได้ไม่เกินกวันต่อการเจ็บป่วยหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๓ มหาวิทยาลัยจะให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในการคลอดบุตรแก่บุคลากรเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่สถานพยาบาลไม่มียา เลือด และส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทนน้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด ออكيเซน วัชวยาเทียมและอุปกรณ์บำรุงรักษาโรคหรือไม่อาจให้ตรวจทางห้องทดลองหรือเอกซเรย์แก่บุคลากรผู้เข้ารับการรักษาพยาบาลได้ เมื่อแพทย์ผู้ให้การตรวจรักษาพยาบาลหรือหัวหน้าส่วนสถานพยาบาลของสถานพยาบาลแห่งนั้นให้การรับรองแล้ว ให้บุคลากรผู้เข้ารับการรักษาันนั้น ซื้อหรือรับการตรวจทางห้องทดลองหรือเอกซเรย์ ณ สถานที่อื่นซึ่งอยู่ในประเทศไทย และให้เบิกค่ารักษาพยาบาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๕ มหาวิทยาลัยจะไม่ให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล กรณีที่บุคลากรเจ็บป่วยอันเป็นผลโดยตรงของเหตุดังต่อไปนี้

(๑) การแพสูรา สิ่งมีนeme ยาเสพย์ติดหรือสารเสพย์ติด

(๒) การเป็นกามโรค โรคพิษสุนัรริง โรคติดยาเสพย์ติดให้โทษ

(๓) การจงใจฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบของมหาวิทยาลัย หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา

(๔) การก่อให้เกิดอันตรายขึ้นเองโดยการกระทำที่ผิดกฎหมาย ยกเว้นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๕) การตั้งครรภ์ เว้นแต่การเจ็บป่วยเนื่องจากพิษแห่งครรภ์

(๖) การรักษาพยาบาลหรือการทำศัลยกรรมตกแต่งเพื่อความสวยงาม หรือนอกเหนือจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๗) โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง

ข้อ ๑๖ บุคลากรที่เจ็บป่วยเนื่องจากการปฏิบัติงานให้มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะให้การรักษาพยาบาลที่ดีที่สุดตามความจำเป็นแห่งโรคหรือตามความเจ็บป่วย

หมวด ๓
การรักษาโรคฟันและโรคเหงือก

ข้อ ๑๗ การรักษาพยาบาลโรคฟันและเหงือก จะเป็นค่ารักษาพยาบาลจากมหาวิทยาลัยได้เฉพาะเมื่อเป็นการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของราชการ หรือสถานพยาบาลของเอกชนที่มีมหาวิทยาลัยกำหนดเท่านั้น

ข้อ ๑๘ มหาวิทยาลัยจะให้สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลโรคฟันแก่บุคลากรตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

(๑) ค่าอุดฟัน ถอนฟัน ครอบฟัน เพื่อการรักษาและค่ารักษาโรคเหงือกเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) กรณีของการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของเอกชนที่มีมหาวิทยาลัยกำหนดให้ส่งรายงานการตรวจรักษาของทันตแพทย์ผู้กระทำการรักษา ในกรณีของค่ารักษาพยาบาล จำกัดมหาวิทยาลัย โดยผ่านสถานพยาบาลที่มีมหาวิทยาลัยกำหนดด้วย เพื่อประกอบการบันทึกประวัติการรักษาพยาบาล

(๓) กรณีที่บุคลากรต้องใช้วัสดุหรือบริการรักษาโรคฟันนอกเหนือไปจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด บุคลากรผู้นั้นจะต้องออกค่ารักษาพยาบาลส่วนที่เพิ่มขึ้นเอง

ข้อ ๑๙ มหาวิทยาลัยจะไม่ให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลโรคฟันในกรณีต่อไปนี้

(๑) การครอบฟันเพื่อความสวยงาม ซึ่งไม่ใช่การบำบัดโรคฟัน

(๒) การใส่ฟันแทนซี่ที่ถอน

(๓) การครอบฟันซี่ที่ได้รับการครอบฟันไปแล้ว

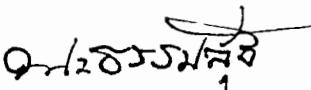
หมวด ๔
การตรวจสุขภาพ

ข้อ ๒๐ บุคลากร ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ หรือลูกจ้างชั่วคราวซึ่งได้ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าหนึ่งปีงบประมาณ ที่ประสงค์จะตรวจสุขภาพทั่วไปประจำปี เพื่อประโยชน์ทางสาธารณสุขให้ตรวจได้ปีละหนึ่งครั้ง ณ สถานพยาบาลของทางราชการ หรือสถานพยาบาลของเอกชนที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ ให้บุคลากรซึ่งแสดงความประสงค์เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อขอใช้สิทธิในการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้ แสดงความจำนงภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุรี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๕๓

โดยที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคล ได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อเป็นขั้นตอนและกำลังใจแก่ บุคลากรของมหาวิทยาลัย เห็นสมควรให้สวัสดิการแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมสมยิ่งขึ้น และ ได้ออกประกาศให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยเบิกค่ารักษาพยาบาลในส่วนที่ยังไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเงินสวัสดิการ เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงทรงพระบรมราชโองการลงนามในพระบรมราชโองการ ให้ใช้ ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกคำนิยามของคำว่า “สถานพยาบาลเอกชน” แห่งระเบียบมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ ข้อความต่อไปนี้แทน

““สถานพยาบาลเอกชน” หมายความว่า สถานพยาบาล โรงพยาบาลหรือคลินิก ของเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดตั้งหรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓ (๒) ข้อ ๑๖ (๒) และข้อ ๒๕ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๓ การให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลทั่วไปแก่บุคลากร ให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราระดับนี้

(๒) สถานพยาบาลเอกชนทั้งการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอก และการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน

ก. ค่าห้องและค่าอาหารรวมกันเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่ มหาวิทยาลัยกำหนด

ข. ค่าบำบัดโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัย กำหนด

ค. ค่ารักษาทางศัลยกรรมเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่ มหาวิทยาลัยกำหนด

ง. ค่าวัสดุเทียมและค่าอุปกรณ์บำบัดรักษาโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ค่ารักษาพยาบาลตาม (๑) และ (๒) รวมทั้งสิ้นต่อคน ให้เบิกได้ไม่เกิน

อัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

การรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอก และเป็นกรณีของการเจ็บป่วยที่ต้องการความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษตามความเห็นของแพทย์ประจำโรงพยาบาลที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในอัตราเดียวกับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน ส่วนกรณีอื่นๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๖ การให้เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลทั่วไปแก่บุคคลในครอบครัวของบุคลากรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตรัดังนี้

(๒) สถานพยาบาลเอกชนทั้งการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอก และการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน

- ก. ค่าห้องและค่าอาหารรวมกันเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข. ค่าบัดดี้รักษาโรคครึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ค. ค่าวัสดุทางศัลยกรรมครึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ง. ค่าอวัยวะเทียมและค่าอุปกรณ์บำบัดรักษาโรคเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ค่ารักษาพยาบาลตาม (๑) และ (๒) รวมทั้งสิ้นต่อคนให้เบิกได้ไม่เกินอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

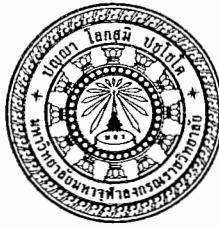
ข้อ ๒๕ บุคลากร ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ หรือลูกจ้างชั่วคราวที่ประสงค์จะตรวจสุขภาพทั่วไปประจำปี เพื่อประโยชน์ทางสาธารณสุข ให้ตรวจสอบหนึ่งครั้ง ณ สถานพยาบาลของทางราชการ หรือสถานพยาบาลของเอกชนที่มหาวิทยาลัยกำหนด และมหาวิทยาลัยจะออกค่าใช้จ่ายให้เท่าที่จ่ายจริง”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุรี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๔)
พุทธศักราช ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบางส่วนของระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สถาบันมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันพุธที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งจดทะเบียนแล้ว (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อ ๖ และ ข้อ ๗ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๓ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ (๑) ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยส่งเงินสะสมเป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกวาร้อยละสี่ของเงินเดือนโดยให้มหาวิทยาลัยหักและรวมรวมเงินสะสมจากเงินเดือนของบุคลากรทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินเดือน และนำฝากเข้าบัญชีในวันนั้นหรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

(๒) ให้พนักงานมหาจุฬาบรรณาการพนักงานโรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและพนักงานประจำอาคาร ๘๒ ปี ปัญญาณันท รับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งจดทะเบียนแล้ว เป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกวาร้อยละหกของเงินเดือนของพนักงานโดยให้มหาวิทยาลัยหักและรวมรวมเงินสะสมจากเงินเดือนของพนักงานทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินเดือนและนำฝากเข้าบัญชีในวันนั้นหรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

“ข้อ ๗ (๑) ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งจดทะเบียนแล้ว เป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกวาร้อยละแปดของเงินเดือน บุคลากรที่ส่งเงินสะสมในข้อ ๖ (๑)”

(๒) ให้มหาจุฬาบรรณาการ โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและอาคาร ๘๒ ปี ปัญญาณันท จ่ายเงินสมทบเป็นรายเดือนในอัตราไม่ต่ำกวาร้อยละหกของเงินเดือนของพนักงานที่ส่งเงินสะสมในข้อ ๖ (๑)”

ข้อ ๔ ให้ส่วนงานที่มีพนักงานเช่นนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้มาบังคับใช้โดยอนุโลม
ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย